

Απ' τη θάλασσα τη γαλανή στο κόκκινο φουστάνι σου...

/ [Μουσική](#) / [Μουσική](#)

Ήταν εκείνη η μέρα του 2016 που αποφασίσαμε να πάμε στην κυρα-Άννα. Ξέραμε για τη σχέση της με τον Καρά κι είπαμε να την επισκεφτούμε, εκεί στο μικρό σπιτάκι της στη Χώρα της Κω. Μια-δυο ώρες; Τόσο λογαριάζαμε. Τι να θυμάται τώρα η Άννα Καραμπεσίνη μετά από τόση δισκογραφία και τόσα χρόνια στην Αθήνα;

Μας υποδέχθηκε με το γνωστό χαμόγελό της και ξεκινήσαμε. Κι ανοίχτηκε μπροστά μας το πέλαγος! Γρήγορα νιώσαμε ότι το ταξίδι αυτό δεν μπορούσε και δεν έπρεπε νά 'ναι μικρό. Ξεμακρύναμε μέσα στις αναμνήσεις της, μέσα σε μία εκπληκτική μνήμη, μέσα στο πέλαγος της αντιμαχίτικης παράδοσης. 7 ώρες μας μιλούσε για τους σκοπούς, για τους παλιούς γλεντιστές της Αντιμάχειας. Όλο ρωτούσαμε κι όλο τολμούσαμε περισσότερο. Κι εκείνη όλο και μας ξάφνιαζε. Θυμόταν ποιος της είχε πει κάθε τραγούδι, πώς το έλεγε, με ποιο στιχάκι, ποια στιχάκια έγραψε εκείνη σε κάθε σκοπό...

Φτάσαμε και στο περίφημο τραγούδι «Τη θάλασσα τη γαλανή». Κι είχαμε την εντύπωση ότι κι αυτό και άλλα τραγούδια δεν ήταν αντιμαχίτικα. Τα είχε πάρει από αλλού; Τα είχε φτιάξει η ίδια; Ρωτήσαμε μάλλον τυπικά, περιμένοντας όχι καμιά σπουδαία απάντηση. Μας διέψευσε όμως:

...Στο τραγούδι αυτό εγώ έβαλα στίχους για τη θάλασσα. Είναι δικό μου αυτοί οι στίχοι. Αυτό το «βρίσκαμε» στην Αντιμάχεια «Το κόκκινο φουστάνι σου». Λέγαμε οπωσδήποτε αυτό το στιχάκι και μετά ό,τι ήθελε ο καθένας. Τα όργανα δεν το έπαιζαν. Το χορεύαμε οι νεαρές και οι νεαροί στα γλέντια που γίνονταν στα σπίτια, χωρίς όργανα, όπως στις Αποκριές...

«Το κόκκινο φουστάνι σου», λοιπόν. Και με στίχους που επιλέγει η παρέα! Πόσο Δωδεκάνησα! Ένα κομμάτι που από ζωντανός σκοπός στα χέρια της παρέας έγινε μέσω της δισκογραφίας τραγούδι με συγκεκριμένους 3-4 στίχους. Το έκανε σε όλο τον κόσμο γνωστό η Άννα Σαρρή-Καραμπεσίνη. Τώρα πια ήρθε η ώρα να ξαναγίνει σκοπός. Να ξαναγίνει από θάλασσα γαλανή ...κόκκινο φουστάνι, ζωντανό ζυμάρι στα χέρια της κάθε παρέας.

Το τραγουδήσαμε με τα παιδιά μας, με τα παιδικά τμήματα του Ωδείου «Σίμων Καράς», με στίχους που διάλεξαν εκείνα. Με κέφι, με ζωντάνια, με παιδικότητα! Από την Αντιμάχεια σκοπός, στους αθηναϊκούς δίσκους τραγούδι και τώρα πάλι σκοπός στα παιδικά χείλη! Χάρη σε εσένα, κυρα-Άννα μας, που τόσα σου χρωστάμε... Στη μνήμη σου αυτή η ηχογράφηση!

Το κόκκινο φουστάνι σου δυο πιέτες έχει πάνω,

η μια με κάνει να σφα'ώ κι η άλλη να 'ποθάνω.

Σαράντα να τα παίρνασι τα κάλλη τα δικά σου,

όλες θα ήταν όμορφες κι όμορφη πάλι θά 'σου'.

Χελιδονάκια και πουλιά, που χαμηλοπετάτε,

αν δείτε την αγάπη μου, να μου τη χαιρετάτε.

Τι να την κάμω μια καρδιά; Ήθελα νά 'χα κι άλλη,

να τραγουδώ κι από τες δυο και δε μου φτάνουν πάλι.

%asdfghpoiuygf%

<https://bit.ly/3erl0yQ>